

Laan. Jeg vil nødig have, at denne Lov kommer til at virke som Loven af 1918 om Udlaan af de 5 Mill. Kr. Jeg tror ogsaa, vi har en Garanti for, at denne Lov vil komme til at virke efter sin Hensigt, vel at mærke, hvis Husmændene vil være med til at garantere for det beskedne Beløb, som her kræves af dem. Vil de ikke, falder Sagen af sig selv. Jeg tror og haaber, at de vil tage den Risiko. Vil de det, kommer dette til at ligge solidt og godt, idet man kun kan laane 80 pCt. af den Garantium, man tegner sig for. Det er meget beskedent, og for Statskassen er det absolut lidt, der risikeres, naar mange kommer til at bære den Risiko, der er forbundet med disse Laan.

Til Landbrugsministeren vil jeg sige, at Ministeriet efter min Mening vil gøre Ret i at holde sig saa nær som muligt til den normale Vedtægt, der er foreslaaet, saa vi ikke skal komme ud i noget lignende som i 1918.

Den ærede Ordfører for Venstre (Rasmus Nielsen) gjorde nogle Bemærkninger, som jeg dog synes er en lille Omtale værd. Han sagde, at gennem Aarene var der syslet med den Tanke, at man skulde hjælpe til saadanne billige Driftslaan. Det er rigtigt, men det har sandt for Dyden ikke været blandt det ærede Medlems Meningsfæller, det har været i andre Kredse. Mit Parti har foreslaaet noget i den Retning, noget, der var langt, langt bedre, synes jeg, end det, der her er foreslaaet, men det kunde den ærede Ordførers Partifæller i Folketinget ikke være med til. Hvorfor? Ja, det ved vi naturligvis ikke. Men jeg er glad ved, at den ærede Ordfører for Venstre nu ser saa mildt paa det, at han sammen med sit Parti vil være med til at arbejde paa dette Lovforslags Gennemførelse her i Tinget.

Det ærede Medlem kom dernæst med en Bemærkning om, at der var et saadant Forslag fremme i 1918, og der var fremsat et Forslag af lignende Art i 1924, et Forslag, som var lagt ud paa den tornebestrøede Vej til Valget. Dette Udtryk maa vel for det ærede Medlems Vedkommende gælde Valget i 1924, thi for Regeringspartiet var den Vej ikke tornebestrøet, men den har jo nok været noget tornebestrøet for Partiet Venstre; der er ogsaa adskillige, som har stukket sig saa stærkt paa Tornene, at de ikke er kommet herind igen efter Valget. I 1918 var det heller ikke et særlig tornebestrøet Valg for det daværende Flertal. Hvis der skulde være Tale om noget saadant, maatte man nærmest tænke paa den

for det daværende Regeringsparti noget vanskelige Tid i 1920, men da var der netop ikke Forslag fremme af den Slags. Derfor synes jeg ikke, den Betragtning er helt rigtig; i hvert Fald kan den ikke passe for mit Parti, thi dette Forslag har været forelagt mindst to Gange, før vi fik Valget i 1924. Jeg ved nu ikke, om det er noget, der gør sig gældende indenfor andre Partier, at man forud for et Valg skal strø en Mængde Torne ud for sine Medbejlere, men i Forbindelse med dette Forslag synes jeg snarere, man kunde bruge det Udtryk, at man har villet strø Blomster for sig selv og derved ogsaa for andre, og hvis man har strøet Blomsterfrø ud ved Valget i 1918 og mellem Valgene 1920 og 1924 — og jeg ved godt, at der kort forud for Valget fremkom et Forslag af den Art fra et andet Parti —, hvis man har saaet nogle Frø den Gang, som allerede er blevet saa fuldkomne, at de ikke alene har spiret, men ogsaa sat Knop og Blomst, synes jeg, det slet ikke er saa galt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Frokjær: Efter den udførlige Omtale, den højtærede Landbrugsminister gav Lovforslaget, særlig Forslagets Enkeltheder, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, idet jeg paa mit Partis Vegne kan tiltræde det, som det foreligger. Vi maa erkende, at det kan være nødvendigt at vedtage et saadant Forslag, der jo er en Begunstigelse for Driftslaane foreninger af mindre Jordbrugere. Lovforslaget gaar ud paa, at Staten skal laane et Beløb til Driftslaane foreningerne, og disse laaner saa igen til de mindre Jordbrugere, og det maa siges, at det kan være nødvendigt, at mindre Jordbrugere kan laane saadanne Beløb til Indkøb af Besætning og Inventar, som de ellers ikke kan skaffe sig uden at gaa til Sparekasser eller Banker, hvad der bliver en stor Udgift for dem; her bliver det meget lettere at laane, de behøver ikke at skaffe Kaution, de skal blot slutte sig sammen i en Forening.

Jeg maa udtale min Anerkendelse af, at de samvirkende Husmandsforeninger har udarbejdet saa god en Vedtægt, at der sikkert kun vil blive ringe Tab for Foreningerne og for Staten; hvis der bliver Tab, skal Staten betale Halvdelen og Laane foreningen Halvdelen. Den ærede sidste Taler udtalte, at Husmandsforeningerne har været meget beskedne. Det kan man sige, men man kan ogsaa sige, at de har været meget fornuftige ved Udarbejdel-